

عنوان مقاله:

اثر ارتوز دینامیکی نئوپرنی بر بهبود توانایی راه رفتن کودکان مبتلا به فلج مغزی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 14، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مختار عراض پور - Assistant Professor, Department of Orthotics and Prosthetics, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

منیره احمدی بنی - PhD Candidate in Orthotics and Prosthetics, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

محمود بهرامی زاده - Assistant Professor, Department of Orthotics and Prosthetics, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

محمدعلی مردانی - PhD Candidate in Orthotics and Prosthetics, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

مسعود غریب - MSc in Occupational Therapy, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

نفیسه رستمی جمیل - Student in Orthotics and Prosthetics, Member of Student Research Committee, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بهبود در راه رفتن غیرطبیعی کودکان مبتلا به فلج مغزی، اغلب یک هدف کلیدی در توانبخشی ارتوزها است. این مطالعه به منظور طراحی و ساخت ارتوز دینامیکی نئوپرنی و تعیین اثر آن بر راه رفتن کودکان مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک دای پلزی انجام شد. روش بررسی: این مطالعه شبه تجربی روی ۱۲ کودک (۷ پسر و ۵ دختر) مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک دای پلزی در مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب کودکان دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران در سال ۱۳۸۹ انجام شد. ابتدا ارتوز دینامیکی نئوپرنی برای هر کودک به طور اختصاصی طراحی و ساخته شد. سپس به مدت شش هفته و روزانه به مدت ۶-۸ ساعت توسط کودکان استفاده گردید. از آزمون استاندارد راه رفتن ده متری برای ارزیابی سرعت، از معیار Visual Analogue Scale برای تعیین میزان تغییرات راه رفتن و از الکتروگونیومتر برای ارزیابی میزان دامنه حرکتی زانو استفاده شد. اطلاعات قبل و بعد استفاده از ارتوز ثبت شد. داده ها با استفاده از نرم افزار آماري SPSS-۱۶ و آزمون های آماري Paired t-test و Kolmogorov-Smirnov تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: میزان تغییرات قبل و بعد استفاده از ارتوز در میزان زاویه زانو 18.31 ± 4.61 - درجه، سرعت راه رفتن 1.82 ± 0.50 - متر بر ثانیه و راه رفتن 4.18 ± 1.51 تعیین شد. میزان بهبودی در زاویه زانو و راه رفتن پس از استفاده از ارتوز معنی دار بود ($P < 0.05$). تغییرات مقادیر در سرعت راه رفتن قبل و بعد استفاده از ارتوز از نظر آماري معنی دار نبود. نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که ارتوز دینامیکی نئوپرنی سبب بهبود تغییرات راه رفتن و زاویه زانو کودکان مبتلا به فلج مغزی می گردد.

کلمات کلیدی:

Spastic diplegic cerebral palsy, Neoprene dynamic orthosis, Walking, Knee flexion angle, ارتوز دینامیکی نئوپرنی، راه رفتن، زاویه زانو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724137>

